

Sygn. akt IV KO 30/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Sobczak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jerzy Grubba

SSN Jarosław Matras

w sprawie: **M. J. i in. ,**

oskarżonych o przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 22 maja 2013 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w K.,

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k.

wniosek uwzględnić i przekazać sprawę do merytorycznego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w K. postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2013 r., w sprawie o sygn. akt XIV K .../12/S, wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy dotyczącej oskarżonych [...] do innego sądu równorzędnego z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Wnioskujący Sąd podniósł w szczególności, że trzech oskarżeni, tj. P. K., R. M. i R. B. od 16 stycznia 2013 r. przebywają w Zakładzie Karnym w G., jako osoby tymczasowo aresztowane w sprawie o sygn. akt 3 Ds. .../13, prowadzonej przez Prokuraturę Rejonową w G.. Obecnie środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania został przedłużony wobec ww. do 14 lipca 2013 r.

Prowadzący postępowanie Prokurator, nie wyraża zgody na doprowadzenie ww. do sądu na rozprawę argumentując swą decyzję ważnymi względami prowadzonego postępowania oraz brakiem konwoju. Z G. do K. jedzie tygodniowo jeden konwój, a zatem transport trzech oskarżonych zająłby 3 tygodnie i tyle samo powrót.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego w K., o przekazanie sprawy innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie zauważyć należy, że sprawa przedmiotowa pierwotnie, zgodnie z właściwością, wpłynęła do Sądu Rejonowego w Ł., jednakże w oparciu o przepis art. 36 k.p.k. – na co wskazano we wniosku - została przekazana do Sądu Rejonowego w K. Obecnie dotyczy ona 9 oskarżonych, którym postawiono zarzuty z art. 279 § 1 k.k. i inne. Z aktu oskarżenia wynika, że w sprawie zostało zawnioskowanych do przesłuchania 258 świadków zamieszkujących na terenie niemalże całej Polski z czego większość to osoby pokrzywdzone przestępczym działaniem oskarżonych.

Jak dotąd, nie doszło do otwarcia przewodu sądowego.

Bezspornie jak wynika z akt sprawy trzech oskarżonych zostało tymczasowo aresztowanych i przebywają obecnie w ZK w G. do dyspozycji Prokuratury Rejonowej w G. w sprawie o sygn. akt 3 Ds. .../13. Jak wynika z akt sprawy, w tym pisma z dnia 31 stycznia 2013 r. (k. 278, t. II), prokurator prowadzący postępowanie przeciwko P. K., R. M. i R. B. w sprawie o sygn. akt 3 Ds. .../13, nie wyraził zgody na doprowadzenie ww. oskarżonych na rozprawę do Sądu Rejonowego w K. Uzasadniając swą decyzję wskazał na konieczność izolacji ww. od siebie, co przy uwzględnieniu problemów z konwojem powodowałoby, iż oskarżeni przebywaliby poza jednostką aresztu przez ponad 1,5 miesiąca, uniemożliwiając tym samym przeprowadzenie czynności z ich udziałem. W dniach 4 lutego, 11 marca i 8 kwietnia 2013 r. (k. 279, 299, 300, t. II), Przewodnicząca Wydziału XIV Karnego wnioskującego Sądu Rejonowego nawiązywała kontakt telefoniczny z nadzorującym postępowanie prokuratorem, który w dalszym ciągu podtrzymywał, iż zważywszy na prowadzone czynności postępowania przygotowawczego nie jest

możliwe wyrażenie zgody na doprowadzenie oskarżonych do Sądu Rejonowego w K. Jednakże prokurator oświadczył, że będzie możliwe doprowadzenie tych oskarżonych na rozprawę do Sądu Rejonowego w G., jeśli zostanie ona przekazana temu Sądowi do merytorycznego rozpoznania.

Na podstawie wskazanych wyżej okoliczności, stwierdzić należy, iż istotnie procedujący Sąd napotkał na przeszkodę w prowadzeniu postępowania, która nie jest możliwa do przewycięzania w inny sposób nie przekazanie sprawy do prowadzenia przez Sąd Rejonowy w G. Dotychczas podejmowane próby - przez wnioskujący Sąd - doprowadzenia oskarżonych na termin rozprawy nie przyniosły oczekiwanego rezultatu. Zauważyć przy tym należy, że akt oskarżenia przeciwko oskarżonym wpłynął do sądu w dniu 19 lipca 2011 r. (k. 2, t. I) i jak dotąd nie wszczęto przewodu sądowego.

Rzeczywiście, w orzecznictwie Sądu Najwyższego rysuje się linia, w myśl której kryterium „dobra wymiaru sprawiedliwości”, uzasadniające korzystanie z właściwości delegacyjnej na podstawie art. 37 k.p.k. przejawia się także w realnym zagrożeniu sprawnego i szybkiego przeprowadzenia postępowania sądowego, realizującego ustawowy postulat rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie. Należy jednak zauważyć, że ten pogląd w niczym nie modyfikuje jednolitego stanowiska, wyrażanego w odniesieniu do wszelkich przesłanek przyjmowanych jako źródło zagrożenia dla wskazanego wyżej dobra, iż przepis art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a co za tym idzie, ma on zastosowanie tylko do szczególnych sytuacji, co do których faktycznie nie sposób zaaprobować stanu, jaki wiąże się z pozostawieniem sprawy pod osądem właściwego sądu. Chodzi więc o takie sytuacje, w których, obiektywnie rzecz biorąc, praktycznie w ogóle może nie dojść do wydania przez właściwy sąd orzeczenia kończącego postępowanie ze względu na trudności, które nie dają się przewyciężyć (zob. *postanowienie SN z dnia 1 kwietnia 2011 r., sygn. akt III KO 17/11, Lex 784966*).

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

